

[Aksel Larsen.]

end netop lønmodtagerne kan ikke imponere synderligt, da enhver ved, at den desværre ikke behøver at få virkning.

Jeg er i øvrigt lidt forbavset over, at socialdemokratiets ordfører i denne debat slet ikke kom ind på denne side af sagen. Det gjorde til gengæld hr. Poul Møller, idet han gav råd, der næsten virkede som ordre til regeringen om at holde igen på fagforeningerne i overenskomstsituationen; han gjorde det lige så godt, som Arbejdsgiverforeningens formand kunne have gjort det.

Det ville hjælpe, hvis angsten for en stor forbrugstigning førte til, at man også interesserede sig for investeringsforbruget i den privatkapitalistiske sektor. Det kan bl. a. gøres med de metoder, som nu også fagbevægelsen anbefaler, nemlig ved at revidere afskrivningsreglerne, så de ikke kan bruges til, misbruges til skattelettelsesfiduser. Jeg takker i den forbindelse finansministeren, fordi det ser jo ud til, at han nu er begyndt at handle på dette område. Det ville også hjælpe, hvis vi gennem en skattereform fik inddraget al indkomst under beskatning og fik genskabt skatternes progressivitet. Det ville hjælpe, hvis vi virkelig fik skat efter evne, altså en socialt retfærdig skattelovgivning.

Flere forbrugsskatter og lavere indkomstskatter er ikke vejen til en retfærdig skattelovgivning. Man burde jo også kunne tro, at denne vej var blokeret gennem momsforligets ynkelige stranding i maj måned. Må jeg for resten herom sige, at den morsomme og luftige årsagsforklaring, hr. Poul Møller gav på denne stranding, da han skrev sin kronik til Aarhus Stiftstidende — den var offentliggjort den 27. september — jo ikke holder stik. Hr. Poul Møller påstod Gud hjælpe mig, at forhandlingerne strandede, fordi regeringen ikke ville honorere venstres og de konservatives krav om, at monsens merprovenu krone for krone skulle anvendes til nedsættelse af de direkte skatter. Ja men det var netop det, regeringen var rede til; men beregningerne viste, at merprovenuet blev så beskedent, at der næsten ikke var noget at gøre godt med, og så mistede VK-partierne interessen. De krav, der sprængte forhandlingerne, var kravene fra venstre og de konservative om, at så skulle samtidig sambeskatnings-

problemet klares, så skulle forsørgerbegrebet kulegraves, så skulle landbrugets ejendomsskatter bortfalde, så skulle forholdet mellem staten og kommunerne ændres, og så skulle — og det var kardinalkravet — socialdemokratiet love i en årrække ikke at arbejde og agitere for skattefradragreglens afskaffelse og kildeskattens indførelse.

Med en klar erindring om dette var det naturligvis interessant at høre hr. Poul Møller i dag erklære, at det konservative folkeparti vil vide at besvare ethvert krav om betingelsesløs kapitulation med absolut afvisning. Ja, sådan var socialdemokratiet og regeringen jo altså også sindet i maj måned; regeringen nægtede at underskrive en håndfæstning, og det var den jo også nødt til, så meget mere som det var ved at gå op for befolkningen og ikke mindst for regeringspartiets medlemmer og vælgere, at det er rigtigt, hvad SF hele tiden har sagt: det er en reform af indkomstbeskatningen, der tiltrænges.

Jeg ser, at undervisningsministeren i en af sine store taler har oplyst, at regeringens skatteoplæg er godt, at venstres er uklart, de konservatives dårligt, og at vi venter på de radikales. Det er morsomt, at han ikke har opdaget, at folketinget nu i mere end et år har haft et skattereformforslag fra socialistisk folkeparti til rådighed og behandling; men han har jo også en del andet at beskæftige sig med.

Men lad mig så erindre om, at den skattereform, vi foreslår, angår indkomstbeskatningen til staten og har tre hovedelementer: afskaffelse af skattefradragreglen, effektivisering af skatteligningen og oprydning i fradragjunglen i øvrigt. Jeg er ganske klar over, at denne reformplan fuldkommen dækker finansministerens synspunkter, og kan kun være glad for, at ikke blot fagforbundene, men endogså socialdemokratiets årsmøde den 4. september gav utvetydig tilslutning til disse tanker.

Er det da en sådan skattereform, regeringen nu kommer med forslag om? Nej, det er det ikke. Regeringen siger med statsministeren, at skattefradragreglen kun har skadelige virkninger, og derfor agter man at bekæmpe de værste af disse skadelige virkninger, hvilket skulle kunne gøres gennem kildeskat med indbygget skattefradragregel. Jeg tror, den læge ville blive